

Uppenbarelseboken, kap 11 och 12

Kap 11

De två vittnena

En mätstång som liknade en stav gavs åt mig [Johannes] med orden:

- 'Stå upp och mät Guds tempel och altaret och dem som tillber där inne.
2 Men utelämna templets yttre gård och mät den inte, eftersom den är given åt hedningarna, och den heliga staden skall de trampa under fötterna i fyrtyotvå månader. 3 Och jag skall befalla mina två vittnen att profetera under ettusen tvåhundra sextio dagar, klädda i säcktyg.' 4 Dessa är de två olivträden och de två ljusstakarna som står inför jordens Herre. 5 Om någon vill skada dem, kommer eld ur deras mun och förtär deras fiender. Ja, om någon vill skada dem måste han dödas på det sättet. 6 De har makt att stänga himlen, så att det inte regnar under de dagar de profeterar. De har makt att förvandla vattnen till blod och att slå jorden med alla slags plågor så ofta de vill. 7 Och när de har fullgjort sitt vittnesbörd, skall vilddjuret som kommer upp från avgrunden strida mot dem och besegra och döda dem. 8 Deras döda kroppar kommer att bli liggande på gatan i den stora stad som andligt talat kallas Sodom och Egypten, den stad där deras Herre också blev korsfäst. 9 Människor av olika folk och stammar och språk och folkslag ser deras döda kroppar i tre och en halv dagar, och de tillåter inte att kropparna läggs i någon grav. 10 Och jordens invånare gläder sig över dem och jublar och skickar gåvor till varandra, ty dessa båda profeter har plågat dem som bor på jorden. 11 Men efter de tre och en halv dagarna kom livsande från Gud in i dem, och de stod upp, och de som såg dem blev skräckslagna. 12 Och de hörde en stark röst från himlen säga till dem: - 'Kom hit upp!' Och de steg upp till himlen i ett moln, och deras fiender såg dem. 13 I samma stund blev det en stor jordbävning, och en tiondel av staden störtade samman. Sju tusen människor dödades vid jordbävningen. De övriga greps av skräck och ärade himlens Gud. 14 Det andra veropet är över. Se, det tredje kommer snart.

Den sjunde basunen

15 Den sjunde ängeln blåste i sin basun. Då hördes i himlen starka röster som sade:

- 'Herraväldet över världen tillhör nu vår Herre och hans Smorde, och han skall vara konung i evigheternas evigheter.'

16 Och de tjugofyra äldste som satt på sina troner inför Gud, föll ner på sina ansikten och tillbad Gud 17 och sade:

- 'Vi tackar dig, Herre Gud, du Allsmäktige, du som är och som var, för att du har tagit makten, din stora makt, och trätt fram som konung.

¹⁸ Folken vredgades, och din vredes dag har kommit, tiden när de döda skall dömas och när du skall löna dina tjänare profeterna och de heliga och dem som fruktar ditt namn, små och stora, och då du skall fördärva dem som fördärvar jorden.'

¹⁹ Och Guds tempel i himlen öppnades, och hans förbundsark blev synlig i hans tempel, och det kom blixtar, dån och åska, jordbävning och stora hagel.

Kap 12

Kvinnan och draken

Ett stort tecken visade sig i himlen: en kvinna klädd i solen och med månen under sina fötter och en krona av tolv stjärnor på sitt huvud. ² Hon är havande och ropar i barnsnöd och födslovånda. ³ Ett annat tecken visade sig också i himlen, och se, en stor eldröd drake med sju huvuden och tio horn och med sju kronor på sina huvuden. ⁴ Hans stjärt drog med sig en tredjedel av himlens stjärnor, och han kastade ner dem på jorden. Och draken stod framför kvinnan som skulle föda för att sluka hennes barn, så snart hon hade fött det. ⁵ Och hon födde ett barn, en son, som skall styra alla folk med järnspira, och hennes barn blev uppryckt till Gud och hans tron. ⁶ Kvinnan flydde då ut i öknen, där hon har en plats som Gud har berett åt henne, så att hon får sitt uppehälle i ettusen tvåhundra sextio dagar.

Mikael och draken

⁷ En strid uppstod i himlen: Mikael och hans änglar gav sig i strid med draken. Och draken och hans änglar stred, ⁸ men han var inte stark nog, och det fanns inte längre någon plats för dem i himlen. ⁹ Och den store draken, den gamle ormen, som kallas Djävul och Satan, han som bedrar hela världen, kastades ner på jorden och hans änglar kastades ner med honom. ¹⁰ Och jag hörde en stark röst i himlen säga:

- "Nu har frälsningen och makten och riket blivit vår Guds och väldet hans Smordes. Ty våra bröders åklagare har blivit nerkastad, han som dag och natt anklagade dem inför vår Gud. ¹¹ De övervann honom genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord. De älskade inte sitt liv så högt att de drog sig undan döden. ¹² Jubla därför, ni himlar och ni som bor i dem! Men ve dig, du jord och du hav, ty djävulen har kommit ner till er i stor vrede, eftersom han vet att hans tid är kort."

¹³ När draken såg att han hade blivit nerkastad på jorden, förföljde han kvinnan som hade fött barnet. ¹⁴ Men den stora örnens båda vingar gavs åt kvinnan, så att hon kunde flyga ut till sin plats i öknen, där hon borta från ormen får sitt uppehälle en tid, tider och en halv tid. ¹⁵ Då sprutade ormen vatten ur sin mun som en flod efter kvinnan, för att hon skulle föras bort med floden. ¹⁶ Men jorden hjälpte kvinnan, den öppnade sin mun och svalde floden som draken sprutade ur sin mun. ¹⁷ I sitt raseri mot kvinnan gick draken bort för att strida mot de övriga av hennes barn, mot dem som lyder Guds bud och håller fast vid Jesu vittnesbörd. ¹⁸ Och draken stod på sanden vid havet.